

VIII

Симон Бланк беше загрижен. След като научи за нещастieto на другата експедиция, той се опита да се свърже със своите противници, които сега нямаше значение какви са. Те трябваше да бъдат спасени в името на науката, в името на хуманността.

“Лъки” също се придвижваше към Ледения континент, но радиовръзка с “Айсуимър” все още не можеше да се осъществи, защото не знаеха на кои вълни приемаше другия кораб. А и не можеха да засекат никакви радиопредавания в района, където трябваше да бъде “Айсуимър”.

Симон Бланк си помисли най-лошото: “А ако са загинали? Не, не може да бъде и сигурно не е така! Все някой трябва да е останал жив.”

В същото време, докато мислеше това, в каютата му влезе Мари.

- Татко – каза тя развълнувано. – Татко! Радистът се свърза с “Айсуимър”. На ултракъси вълни.

- На ултракъси вълни ли? Ах тези предпазни мерки! Че от кого се пазят в този критичен момент, когато всеки би могъл да им бъде полезен! - извика Бланк и изхвъркна от каютата си.

- Е, какво стана? – попита той радиста, след като влезе в каютата му.

- Хванах ги най-после! – отвърна му радистът радистът.

Завърза се разговор между Симон Бланк и Гюнтер. Вестта, че “Лъки” е на път към Антарктида и че експедицията на Бланк ще им помогне, възвърна загубената вяра на Капитана. Тяхната експедиция не принадлежеше вече на

никое дружество и затова тази новина зарадва и Бланк. Старата вражда изчезна съвсем.

След няколко дена “Лъки” щеше да се закотви до “Айсуимър” и четирите мощни всъдехода и двата хеликоптера щяха да се отправят към мястото, където безпомощните членове на другата експедиция щяха да чакат за помощ. Бланк беше запланувал първо да помогнат на нуждаещите се, а след това да предприемат научната експедиция.

И така, скоро на хоризонта се забелязаха бреговете на Антарктида. Лий Лендърс насочи “Лъки” към мястото, където трябваше да се намира “Айсуимър”. Но привечер се изви буря и приближаването до брега стана опасно. Бурята заблъска “Лъки” в айсбергите, но не можеше да му направи нищо, а само екипажът и пътниците страдаха от това подмятане.

Два дена се лутаха след тази буря, но не можаха да намерят “Айсуимър”, нито да се свържат с него.

“Айсуимър” беше изчезнал.

Бланк започна всичко отначало. Но напразно. Валтер Гюнтер не се обаждаше.

“Ах, тази буря! Тя ни обърка цялата работа!” – мислеше си Бланк.

Радистът на “Лъки” беше безпомощен. Нито сигнал от “Айсуимър”!